

de grove korrel

MEI 2014 - JAARGANG 55

Colofon

De Grove Korrel

55e jaargang, mei 2014, nummer 289
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Martin Geuze, Joke Maarleveld
Marjan Leeuwesteijn en Franz Heuser

Redactieadres:

Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
redactie@fotoclub-zwijndrecht.nl

Secretariaat:

Hans van Weelden
Slobbengorsweg 132 3351 LH Papendrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2013/2014:

€ 140,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 11:00 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser en Martin Geuze
Telefoon 06 489 678 86

Printing:

Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:

Henk Ras, Marjan Leeuwesteijn Joke Maarleveld en
Jurjen Biesbroek

Coverfoto:

Remco Schade

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

In de laatste Korrel van dit seizoen is de centerfold gereserveerd voor Rudi Kleingeld. We zijn er trots op dat we weer een lid binnen de club hebben die het predicaat BMK heeft behaald. De laatste twee maanden van het seizoen kunnen we zelfs zeggen dat we twee leden hebben met die titel. Het is jammer dat Hans van Weelden zijn lidmaatschap niet zal voortzetten. We missen hierdoor niet alleen een betrokken secretaris en bestuurder, maar ook een actief fotograaf die veel werk op de bok toonde en vaak het initiatief nam bij het becommentariëren van het werk van anderen.

Als redactie willen we Rudi graag feliciteren met het behaalde resultaat. We hebben zijn BMK serie langzaam op de bok zien groeien. Het commentaar van leden in de zaal heeft Rudi mede geholpen om zijn definitieve serie samen te stellen. Zo zie je hoe belangrijk het is om gedegen commentaar op het werk van anderen te geven. Het lijkt er soms op dat tijdens Nieuwerk avonden het commentaar door een paar leden wordt bepaald. Niet omdat die het allemaal zo goed weten, maar meer omdat anderen zich liever wat op de achtergrond houden.

Graag roep ik de leden dan ook op om actief commentaar te geven op het werk dat op de bok getoond wordt. Het is misschien wel één van de belangrijkste functies binnen een fotoclub. Want je kunt als fotograaf alleen groeien wanneer je andere meningen over je werk hoort. Het heeft Rudi in ieder geval geholpen. Twijfel er niet aan of je commentaar er wel toe doet. Het beoordelen van foto's is geen exacte wetenschap. Dat zie je soms ook in het commentaar terug, wat de één prachtig werk vindt, wordt door een ander soms als matig gezien. Dat heeft dan weer te maken met persoonlijke voorkeuren. Je kunt het daarom niet fout doen.

Graag wens ik jullie veel fotoplezier in de aankomende vakantieperiode. ■

The Blues

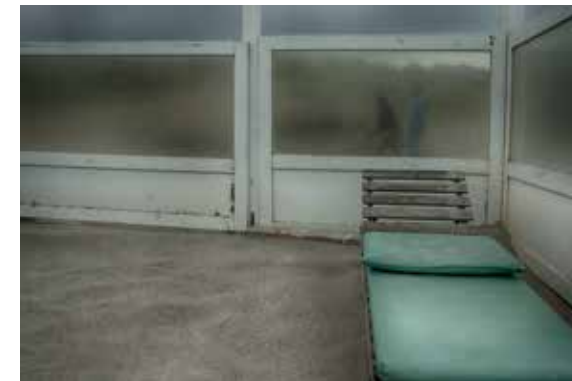
TEKST: HENK RAS

De voorpagina van de GK 288 wordt gesierd door een foto van Franz Heuser. Het is een opname bij een strandtent die vermoedelijk al een tijdje dicht is. We zien een door de tand des tijds aangetast glazen windscherm rond een even afgeleefd ligbed. De ramen zijn slechts half doorzichtig doordat ze ook verweerd zijn of behandeld om de mensen, die hier op een zomerdag zitten, wat privacy te geven. Naast het bed is te zien dat er de laatste tijd niemand meer in de buurt is geweest, want we zien in het zand geen voetafdrukken of welke afdrukken dan ook.

Het bed noch de omgeving nodigt uit om hier te gaan liggen. Het is een behoorlijk deprimerende omgeving. Een bluesmuzikant zoals B.B. King of John Lee Hooker zou hier vast een heel mooi nummer over kunnen schrijven. Hoewel de naam van Muddy Waters wat beter past bij de omgeving. Met de sfeer van een sombere herfstdag, waarbij we nog net niet naar binnen hoeven, omdat het gaat regenen. Buiten de gefotografeerde ruimte lopen een tweetal mensen voorbij, die geen weet hebben van dit verweerde houten ligbed. Franz vond dit echter een interessant beeld en heeft het vastgelegd en afgedrukt op een wijze die het nog morsiger maakt. Hoe vaak lopen wij voorbij aan plekken die interessant zijn om te fotograferen? Je kunt niet alles fotograferen, maar uit deze foto blijkt dat je weleens om de hoek moet gaan kijken. Dan heb je wel weer de tijd en de rust nodig om dit te doen.

De avonden gewijd aan “thuisfotografie” toonden ook altijd aan dat zelfs binnen je eigen huis mooi werk te maken is. Voor deze foto moest Franz echter wel naar buiten en dan met weersomstandigheden die duidelijk niet uitnodigend waren. Dit is waarschijnlijk een foto gemaakt op de “zondagmorgenexcursie” waar Franz trouw aan deelneemt. De lucht boven de glazen schermen is wat donkerder gemaakt voor een betere beeldconcentratie, maar het is duidelijk geen zomerse dag. Aan de ander kant loopt de man op de foto schijnbaar in zijn overhemd. Betekent dit dat Franz mij qua kleurstelling en belichting op het verkeerde been heeft gezet? Heeft hij bewust dit groezelige sfeertje gecreëerd? Franz zijn foto's zijn vaak bewust (gedeeltelijk) van kleur ontdaan, of anders gekleurd dan de realiteit.

Mijn gevoel zegt dan ook dat het deze keer de bedoeling was om de werkelijkheid iets anders weer te geven. Het versterkt voor mij in dit geval heel erg het bluesgevoel. De melancholie druipt ervan af; je kan zeggen: het verlangen naar de voorbije zomer of het uitkijken naar de volgende. In ieder geval wil je er liever niet zijn op het moment van de foto. Een aardig nummer als achtergrondmuziek bij deze foto is wellicht: Cuby & the Blizzards - Window of my eyes. Gewoon omdat het Nederlands is en het sfeertje lekker benadert. ■

© HANS VAN WEELDEN

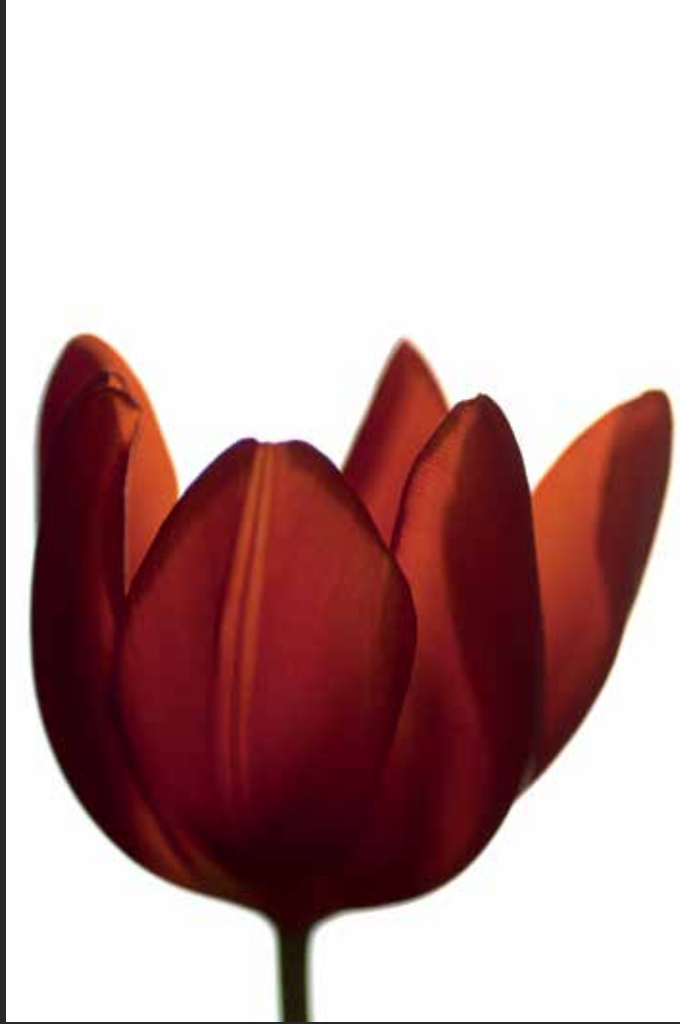
© FRANZ HEUSER

© BARTH BAKKER

© BARTH BAKKER

What remains to be said

what remains to be said
it lingers in the air
demands to be met
or dreams to share

what remains to be said
hesitates where it leads
might be coloured red
or just white like clean sheets

© JURJEN BIESBROEK

© MARTIN GEUZE

BMK..... dat doe je zelf, maar niet alleen

TEKST: RUDI KLEINGELD

© RUDI KLEINGELD

Op 8 maart behaalde ik het predicaat Bondsmeesterklasse, kortweg BMK, van de Fotobond met mijn serie Black & Light. Zoiets gaat niet van de ene op de ander dag. Daaraan is veel vooraf gegaan. Allereerst de keuze van het thema. Door persoonlijke omstandigheden heeft 'licht' een bijzondere, emotionele lading voor me. De keus is dus snel gemaakt en zoek ik voor mijn foto's naar situaties waarin het licht zo bijzonder is, dat het licht eigenlijk het onderwerp is. Licht dat bestaat bij de gratie van duisternis. De eigenschappen van het licht zijn dan in die situaties minstens even belangrijk als de objecten en/of natuurlijke elementen waarop het licht valt. Genres waarin ik dit zocht, waren achtereenvolgens architectuur, stillevens en landschappen. In het laatste genre ben ik in het bijzonder geïnspireerd door Ansel Adams. Zijn liefde voor het licht, techniek en het landschap hebben veel invloed gehad op mijn fotografische ontwikkeling, zowel inhoudelijk als technisch. Ook het werk van Edward Weston en John Sexton heeft veel invloed gehad.

Na omzwervingen in Gelderland, Drenthe, Canada en Zweden vond ik het ultieme licht op IJsland. De techniek had zich ontwikkeld van DONkere KAMer naar Lightroom en met dit laatste was ik in staat om van een landschap in kleur mijn 'lightscape' in Black & Light te maken. Peter van Tuijl kreeg een aantal foto's onder ogen en spoorde mij aan om een serie voor de BMK samen te stellen.

In de afgelopen twee jaar heb ik 28 landschapsfoto's van IJsland, die de zeven-dagen-test hadden doorstaan, laten zien op de Nieuwerk-avonden. Thuis had Judy dan al haar mening gegeven. Bij de keuzes die ik maakte, speelde altijd een 'blinde vlek' of 'herinneringsemotie' een kleine tot grote rol. De reacties uit de zaal maakten mij duidelijk als deze twee factoren een misleidende invloed hadden. Samen met andere constructieve opmerkingen leidde dat weer tot een wikken en wegen en besloot ik tot het wel of niet maken van nieuwe afdrucken.

Uiteindelijk moest er een serie worden samengesteld van minimaal twaalf foto's. Van een serie is sprake als elke afzonderlijke foto binnen een serie naast zichzelf tevens iets toont van alle andere foto's, maar zodanig dat het geen enkele andere foto binnen de serie dupliceert. Een zekere gelijkens wordt nagestreefd, een duplicaat wordt uitgesloten. De kunst van variëteit (verscheidenheid) in gelijkens (overeenkomst) is het principe van het werken in series. Een lastige klus waar vier leden van de club in januari als sparringpartner bij hebben geholpen. Het werden precies twaalf foto's: een dertiende voegde niet meer iets extra's toe. Volgens de jury is het een echte serie met foto's van een constant niveau, is het onderwerp overtuigend in beeld gebracht en zijn de afdrucken van hoge kwaliteit.

Op de volgende bladzijde zie je het eindresultaat; ik deed het zelf, maar niet alleen. ■

Fotoclub Zwijndrecht Blues Brothers

TEKST: JOKE MAARLEVELD

Op 17 maart heeft Martin Luijendijk zijn werk laten zien op onze club. Tot ieders grote verrassing was de zaal geheel verbouwd: de stoelen stonden de andere kant op en er stond een kamerbreed scherm tegenover het podium in plaats van er op. Wauw, dat belofde iets speciaals te gaan worden.

Voor de pauze toonde Martin via de beamer foto's van de rommelkant van volkstuintjes, kassen, boerderijen en bedrijventerreintjes. Constatering van een feit zou je kunnen zeggen, maar toch intrigerend en van een bepaalde schoonheid. En waarschijnlijk van historische waarde! Zoals nu vaak ook foto's van veertig jaar geleden als heel bijzonder worden beschouwd, terwijl ze destijds zomaar kiekjes waren met alleen persoonlijke waarde.

Voor zijn serie 'Voortgang' heeft Martin een technische camera gebruikt. In plaats van hiermee ragscherpe foto's te maken, heeft hij gekozen voor een nadrukkelijke onscherpte in de voor- en achtergrond. Hiermee creëert hij bij de beschouwer een bepaalde desoriëntatie. Door deze manier van fotograferen lijken de beelden soms op macro-opnames en worden zijn onderwerpen op de foto's getransformeerd tot modelbouwproporties. De serie laat verstilde bouwplaatsen zien, geen mensen, weinig tot geen omgeving en ook is onduidelijk of er gebouwd of gesloopt wordt. De verwarrende sensatie is het grootst bij de foto's waarop verder geen omgeving te zien is. Als beschouwer word je dus hevig op het verkeerde been gezet.

Na de pauze heeft Martin ons kennis laten maken met zijn laatste grote passie: de stereofotografie. De zaal moest zich hullen in zogenaamde stereobrillen en vertoonde meteen een treffende gelijkenis met de Blues Brothers. Het werd gelijk rommelig en lacherig in de zaal en dan heb je het niet gemakkelijk als spreker. De foto's waren ook van een ander kaliber. Ze moesten het vooral hebben van het fenomeen stereo en minder van een interessante fotografische opvatting. Bij de serie over de rivier de IJssel, met op de achtergrond prachtige muziek, kwam ook de onscherpte weer om de hoek kijken.

Martin heeft zich bij ons gepresenteerd als een gedreven fotograaf met zijn eigen fotografische doelen. We zijn benieuwd of hij een manier zal vinden om zijn stereofoto's te tonen zonder dat de beschouwer een stereobril hoeft op te zetten. We zullen zijn werk zeker herkennen als we het ergens in het land tegenkomen. ■

© AZA TEEUWEN

© JAN HUISMAN

© JAN HUISMAN

De Bok

TEKST: JURJEN BIESBROEK

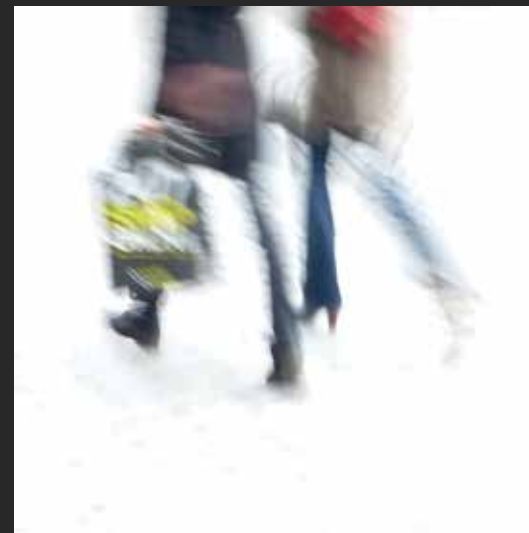
Het is wel een hele nieuwe wereld, een fotoclub. Voor mij dan toch. Het is gezellig en knus, je bent welkom, leert nog eens iemand kennen. Tot zover gelijk iedere andere club, maar er is ook het fenomeen "de bok".

En dan wordt het ineens menens

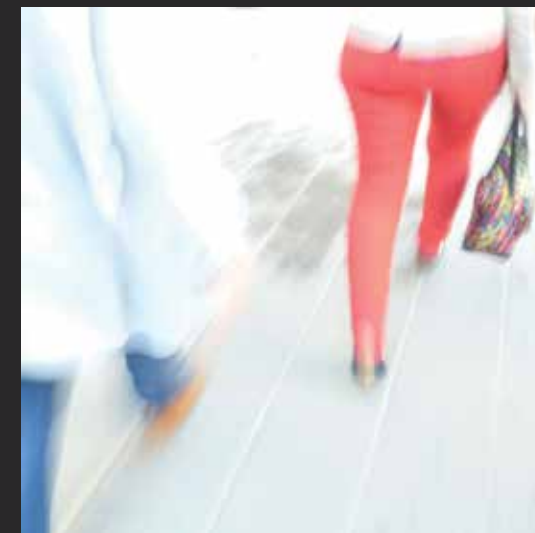
Vroeger als jochie zat ik op turnen en daar hadden we ook een bok. Die was vooral voor gevorderden. Een aanloop met een springplank, ingewikkelde kunsten vertonen en dan op beide voeten neerkomen. Dat is geen sinecure. En niet weggelegd voor beginners. Als ik nu nog de Hollandse topturners zie op TV, weet ik dat het nooit iets was geworden met mij op die bok. Te hoog gegrepen.

Op de fotoclub is het niet anders, er lijkt iets van uit te gaan. Een respectvol tegenop kijken is het gevolg. Zelfs van gelouterde clubfotografen. Het gonst een beetje door de zaal. "Ga jij vandaag, durf je het aan?" Een meelijwekkend knikken of soms een ik-hou-me-groot houding, maar van binnen wringt er iets. Zou het wel goed genoeg zijn, zijn ze mild vandaag? Het tergend langzame uitpakken en plaatsens van de foto's. Blijft het stil, is er commentaar of komen ze zelfs "op de hand" kijken?

Niemand maakt altijd goeie foto's. Smaken en meningen verschillen, dus laten wij zelf koppig als een bok zijn en vooral onze kunsten tonen. Of je naam veranderen in niemand natuurlijk. ■

© LEO VAN DEN HOOVEN

The 52 week challenge.....

two friends - 52 weeks -104 pictures

TEKST: MARJAN LEEUWESTEIJN

© MARJAN LEEUWESTEIJN

April 2013. Lia en ik starten onze 'challenge'. Een jaar lang zullen we elke week een foto plaatsen op een daarvoor bestemde Facebookpagina. Een foto die ook in die week is gemaakt, met als einddoel een boek met 104 foto's over uiteenlopende onderwerpen. Bij de eerste foto kwamen we op het idee om ook een gedicht of tekst erbij te plaatsen en zo werd ons project een beetje dagboek van een jaar uit ons leven. Soms was er een willekeurige foto, maar vaak had de foto of tekst te maken met wat er op dat moment in ons leven speelde. Dat het een behoorlijk 'roerig' jaar zou worden, had ik me toen nog niet kunnen bedenken...

Een fantastische uitdaging, vonden we. De eerste weken vlogen voorbij met volop inspiratie. Soms probeerden we een nieuwe techniek uit, die we normaal gesproken waarschijnlijk links hadden laten liggen. Leerzaam qua fotografie dus. Maar ook leerden we elkaar veel beter kennen, wat tot een bijzondere vriendschap leidde. Ik zou zeggen: doel bereikt!

Eenmaal op de helft droogde mijn inspiratie behoorlijk op. Of werd mijn tijd door van alles behalve fotografie in beslag genomen. En dan was het opeens weer maandagmorgen..... 'last minute' aan de slag om voor de middag mijn foto te plaatsen, want verzaken was geen optie. Dankzij het doorzettingsvermogen van Lia en de trouwe, wekelijkse reacties van een aantal leden van de Fotoclub, heb ik het jaar vol kunnen maken. Ongezouten kritiek en lovende woorden wisselden elkaar af. Geweldig om te zien hoeveel mensen ons volgden. Zelfkennis en mensenkennis, doorzettingsvermogen en creativiteit. Woorden die in me opkomen en die door deze challenge versterkt zijn.

Een project om nooit te vergeten en een aanrader voor ieder die zijn of haar creativiteit wil ontplooiën, een doel wil hebben om wat vaker de camera op te pakken. Wie hieraan begint: ik ga je volgen! Voor mijzelf volgt weer een nieuw project, waarbij ik niet elke week hoeft te presteren. Een thema waar ik gewoon lekker een heel jaar over mag doen. Blijven fotograferen is mijn grootste doel. Vastleggen wat me boeit en wat de moeite waard is om aan anderen te tonen.

Het seizoen is weer bijna voorbij op FCZ. Na de zomer hoop ik weer nieuwe beelden te laten zien op de bok. En hopelijk zijn niet alleen Lia en ik, maar ook de volgers van onze challenge geïnspireerd om op de nieuwerevonden de bok te vullen met boeiende fotografie. ■

Gedane zaken.....

Januari

- Expositie Piet Swets **Dag (-)Licht**
- Nieuwjaarsreceptie
- Spreker Michel Verhoef /toont eigen werk
- Boven Beginnen-Beneden Bezinnen Lezing Twilight onder leiding van Annette Behrens in het kader van het thema voor Fotofestival aan de Maas

Februari

- Groepsexpositie **Unheimisch**
- Bezoek NAFV
- Boven Beginnen-Beneden Bezinnen onder leiding van Henk Ras Conceptuele fotografie

Maart

- Expositie **Viszlát** foto's van René van Rijswijk en Esther Vertelman
- Rudi Kleingeld wordt BMK
- Spreker Martin Luijendijk o.a. stereofotografie / zie tekst elders in deze DGK
- Bezoek van Fotoclub Zwijndrecht aan De Haagse
- Boven Beginnen-Beneden Bezinnen onder leiding van Wim Benschop /Verwachting fotograaf versus realiteit van de bespreking met betrekking tot een door jou getoonde foto op de bok

April

- Expositie van Leo van den Hooven en Jan Huisman
- Bezoek van Fotogroep Breda
- Boven Beginnen-Beneden Bezinnen onder leiding van Martin Geuze / Kunst is wat je niet kan.

© MARTIN KLEEFKENS

de grove korrel

FOToclubZwinrecht